

yukolleLA.com/whatsapp
Join the Kollel Updates WhatsApp Group!

שפת אמת על התורה

עש"ק פ' שלח, תשפ"ג

Dedicated by Chaim and Yitzy Katz

in memory of געצעל

For sponsorship and dedication opportunities, visit yukolleLA.com/donate

1. פרשת שלח (במדבר פרק י"ג)

(א) וַיְדַבֵּר יְקֻנֹק אֶל מֹשֶׁה לְאמֹר: (ב) שְׁלַח לְךָ אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלְחוּ כָל נְשִׂיא בְהֵם: (ג) וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּאָרָן עַל פִּי יְקֻנֹק כָּלֶם אַנְשִׁים רְאִישֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה:

שפת אמת במדבר פרשת שלח שנה תרלא

במדרש שליחי מצוה שנותנין נפשם בשליחותם. אא"ז מו"ר זצלה"ה רגיל לומר כי גם אדם המקיים מצות בוראו שנשתלח בעוה"ז כדי לעשות רצונו ית' נקרא שליחי מצוה בודאי. דקשה להמדרש מה ציווי השליחות מאחר שלא הוטב בעיני ה'. רק כי הי' עצה להנצל ע"י שהשי"ת עשה מזה מצוה והי' להם לילך בתורת מצוה. אף כי הי' רצונם מעצמם לשלוח מרגלים מ"מ עתה שהי' להם ציווי מהשי"ת היו צריכין למסור ולבטל רצונם לעשות רק כדי לעשות רצון השי"ת וממילא היו ניצולים. ובאופן זה הי' טוב השליחות. וז"ש לאמר שידעו שהוא ציווי השי"ת כנ"ל. וכן בכל מצוה אם האדם מבטל באמת כל רצונו אף לא לזכות למדריגות רק כדי לעשות רצון ה' בלבד. נקרא שנותן נפשו בהשליחות. כי אם מצרף חפצו אינו שליח... ובאמת המדרש הזה הוא לימוד על חיי העוה"ז שנשתלח האדם במקום סכנה שהכל הבל ורעיון רוח. והעצה ע"י המצות שהם בכל מעשה האדם לעשות רק רצונו ית' ועי"ז יוכל להתדבק בפנימיות חיות השי"ת שיש בכל מעשה... וזהו ג"כ ענין המרגלים להמשיך אור התורה להרגל והטבע...

שפת אמת במדבר פרשת שלח שנה תרלב

דהנה בכל דבר יש קדושה כדכתיב מלכותך מלכות כל עולמים נמצא כל הנעשה הוא רצון עליון בלבד רק שנסתר בעוה"ז. והמצות נקראין נרות שמאירין בכח התורה לכל המעשים. כי אין לך מעשה שאין בה מצוה. ורק קודם כל דבר צריך האדם ליתן נפשו בשליחותו והיינו שיאסוף כל רצונות שלו לבטלם רק לקיים רצון עליון ועי"ז מצליח בשליחותו ועושה המצוה כתיקונה. ואף במעשה גשמי ע"י ישוב הדעת שמברר אצלו וחפץ באמת שיתקיים רצון עליון שיש בזה יוכל להנצל... וזהו שמשבח במדרש שליחי מצוה יותר מגוף קיום המצוה כי הרצון וההכנה והתשוקה לקיים המצוה הוא העיקר ועי"ז מצליח בשליחותו כנ"ל ע"י שנותן נפשו כנ"ל...

שפת אמת במדבר פרשת שלח שנה תרלח

... וזה שלח לך כי מרע"ה רצה שילכו הם בכח שליחותו והי' שליחו של אדם כמותו. אם היו מקיימין כראוי. וכמו כן בכל מצוה שאדם עושה כתיקונה מתעורר עי"ז כח התורה ממש...

2. שפת אמת במדבר פרשת שלח שנה תרמא

בפסוק והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה. סמיכות הפ' למרגלים כי ניחם אותם השי"ת בעבור כי תרעומתם הי' שלא להיות נחותי דרגא, דמעיקרא דור המדבר הי' בחי' משה רבינו ע"ה שהוריד להם תורה ומן לחם מן השמים. ובחי' א"י הי' לחם מן הארץ. ואמר הכתוב כי באכלכם לחם מן הארץ ביותר יוכלו להרים תרומה. כי חשוב לפניו ית' מה שמרוממין בחינת השפלות אליו ית' שבעבור זה הי' כל ירידת האדם מעולם העליון לעוה"ז. וכמו כן הי' נחשב למרגלים כיורדין משמים לארץ... וזה ענין כל התרומות גורן. וחלה קרוב יותר להאכילה וחשוב יותר כמ"ש בגמ' דמקרבא הנייתא. וגם איתא בספרים כי באכילה עצמה צריכין להרים הניצוצות שע"ז נאמר באכלכם ממש תרימו כו'. ועכ"פ קודם האכילה שעל רמז זה תקנו נטילת ידים קודם

שפת אמת על התורה

עש"ק פ' שלח, תשפ"ג

Dedicated by Chaim and Yitzzy Katz

in memory of געצעל געצעל

For sponsorship and dedication opportunities, visit yukollelLA.com/donate

האכילה כי העיקר מזון הנפש הוא התורה ואכילה הוא קיום הגוף צריכין מקודם ליטול הידים לבטל אותם להפנימיות בחיי הקול יעקב כנ"ל. וז"ש באכלכם כו' תרימו תרומה רמז לנטילת ידים קודם אכילה כנ"ל. וזה שרמזו ז"ל מפני סרך תרומה. ומשום זה צריכין לדבר דברי תורה על השולחן לחבר האכילה אל התורה כנ"ל:

שפת אמת במדבר פרשת שלח שנה תרסא

בפרשת חלה והי' באכלכם כו' תרימו תרומה לה' איתא במד' [פי' תזריע] נסמכה פי' חלה לעי"ז לומר לך המקיים מצות חלה כאלו מבטל עי"ז מן העולם ע"ש. כי הקדוש ברוך הוא נתן לבניי מצות בתורה שיהי' להם ולכל מעשיהם דביקות בשורש אלקות. וכן התרומות ומעשרות להיות חלק גבוה בהלחם וגדולה מכולם חלה שהיא מן העיסה. וזהו עיקר אמונת ישראל כי הקדוש ברוך הוא ברא בריות רוחניים וגשמיים וברא ד' יסודות פשוטים... ואפילו כל הפעולות הנעשין בידי אדם לעשות עיסה מקמח ומים. מ"מ לכל המעשים יש דביקות בשורש... וזה עדות השבת שצוה לשבות מכל מלאכה לפי שבמלאכת איש ישראל יש בו כח אלקי לכן צריך לשבות ביום השבת. וכל מיני עבודה זרות הם שסוברים שלחמה ומזלות ושכלים נפרדים יש להם כחות בפ"ע ח"ו. אבל האמת כי מלכותו בכל משלה מקטן ועד גדול. ולכן אמונת סדר זרעים שבהפרשת תרומות ומעשרות מעיד כי לה' הארץ ומלואה וחלה גדולה מכולם...

משנה מסכת אבות פרק ג משנה ג

רבי שמעון אומר שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה כאילו אכלו מזבחי מתים שנאמר (ישעיה כ"ח) כי כל שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום אבל שלשה שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה כאילו אכלו משלחנו של מקום ברוך הוא שנאמר (יחזקאל מ"א) וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה':

פרשת עקב (דברים פרק י"א): (טו) וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֶׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֶכְלֶתָּ וְשָׂבַעְתָּ: (טז) הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם:

פרשת עקב (דברים פרק ח'): (י) וְאֶכְלֶתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְקֹוֹק אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

3. שפת אמת במדבר פרשת שלח שנה תרלב

חז"ל דרשו וראיתם אותו על השכינה שמי שמקיים מצות ציצית זוכה לראות פני השכינה כו'. והסתכלות זה הוא כבוד מלכותו ית' שיש בכל דבר כדכתיב מלא כל הארץ כבודו. רק שהוא נסתר. והאמת כי ע"י הביטול להשי"ת בכל לב שכן ענין עטיפה בציצית וראיתם כפשוטו הוא להיות כל החפץ והסתכלות האדם רק לראות ולהכיר כבוד שמו עי"ז יוכל לראות זיו יקרי'... וע"י הביטול שנק' לחישא שמבטל כל ההרגשות להשי"ת כנ"ל חרש. ע"י זה מתגלה לו... וז"ש וראיתם אותו הוא האות שיש בכ"ד שהוא עדות על השי"ת כמ"ש ז"ל צבאות אות הוא בצבא שלו. וכל צבא שמים וארץ נק' צבאיו שהם אות על מלכותו רק שנסתר בעוה"ז כנ"ל.

שפת אמת במדבר פרשת שלח שנה תרלג

במדרש שאמר מרע"ה שלכך חטא המקושש כי בחול יש תפילין ובשבת אין לו ע"י מה לזכור ונתן מצות ציצית. וקשה כי מצות שבת הוא אות כמו תפילין. ונראה שמצוה התלוי' במעשה גשמי מעורר יותר האדם. כי קדושת שבת קביעא וקיימא. והמצות שהם במעשה האדם מביאיי קדושה גם למעשה גשמי כמ"ש במדרש שבכל דבר יש מצוה ע"ש ע"פ ה' חפץ כו' יגדיל תורה כו' ע"כ נתן השי"ת המצות שיהיו מסייעין לאדם להמשיך קדושת התורה בכל דבר כנ"ל: